

रत्नस्य “यथा रत्नेषु सर्वेषु सर्वे देवा व्यवस्थिताः । तथा शान्तिं प्रयच्छन्तु रत्नदानेन मे सुराः” ।

रूमेः “यथा भूमिप्रदानस्य कक्षां नाहन्ति षोडशीम् । दानान्यन्यानि मे शान्तिर्भूमिदानाङ्गवत्यह” ।

दास्याः “इयं दात्री मया तृभ्यं श्रीवत्सु । प्रतिपादिता । तव कर्मकरी भोग्या यथेष्टं भद्रमस्तु मे” ।

रथस्य “रथाय रथनाथाय नमस्ते विश्वकर्म्मणे । विश्वभूताय नाथाय अरुणाय नमोनमः” ।

कनस्य “रुहासुतोभयत्नायं कुरु केशव ! मे प्रभो ! । कृतन्वत्-प्रोतये दत्तं ब्राह्मणाय मया शुभम्” ।

शिविकायाः “देवदेव ! जगन्नाथ ! विश्वात्मन् ! दत्तयानवा । प्रभो ! शिविकया देव ! प्रीतो भव जनार्दन ! ।

गृहस्य “इदं गृहं गृहाण त्वं सर्वोपस्कारसंयुतम् । तव विप्र ! प्रसादेन समास्तुभिमतं फलम्” ।

आनयस्य “समानयं प्रयच्छामि प्रीत्यर्थं ते जगन्निधे !” । तव विप्र ! प्रसादेन समास्तुभिमतं फलम्” ।

कन्यायाः “गौरीकन्यामिमां विप्र ! यथाशक्ति विभूषिताम् । गोत्राय शर्मणे तृभ्यं विप्र ! त्वं तां समानय” ।

महिष्याः “चन्द्रादिलोकपालानां या राजमहिषी शुभा । महिषीदानमाज्ञात्प्रादस्तु मे सर्वकामदम् । धर्मा राजस्य साहाय्ये यस्याः पुत्रः प्रतिष्ठितः । महिषासुरस्य जननी साऽस्तु मे सर्वकामदा” ।

महामहिष्याः “महिषीं वत्ससंयुक्तां सुग्रीवाञ्च पयस्विनीम् । रत्नवस्त्रेषु पुष्पेषु दत्त्वा मृत्युञ्जयेत्तरः” ।

मेघस्य “रोमत्वङ्मांसमज्जाद्यैः सर्वोपकरणैः शुभः । जगतः, सम्यदन्तोऽसि त्वामतः प्रार्थये शिवम्” ।

अजायाः “देवानां योसुखं हव्यवाहनः सर्वप्रजितः । तस्य त्वं वाहनं पूज्यं देवैः सेन्द्रैर्महर्षिभिः । अग्निमान्द्यां पूर्वकर्मविपाकोत्पन्तु यन्मम । तत्सर्वं नाशय क्षिप्रं जठराग्निं विषव्यं । त्वं पूर्वं ब्रह्मणा खटा पवित्रा भवती परा । तत्प्रसूत्युत्पिता यज्ञाः तस्माच्छान्तिकरी भव” । तनापुरुषादीनां देयद्रव्याणां मन्त्रास्तु तत्तच्छब्दे दृश्याः । अन्यद्रव्यदानमन्त्रा अपि केचित् कश्चिदुक्ता अनुसन्धेयाः ।

दानकं न० कृत्स्नितं दानम् ‘दान कृत्स्निते’ पा० ग० सू० यावा० कन् । कृत्स्निते दाने ।

दानकाम ति० दानं कामयते कम-स्वार्थं शिङ् अण् । दानशीले “गौतमस्त्वोमेन यदीच्छेद्दानकामा मे प्रजा स्यादिति” आश्व० श्रौ० ६।१।१४ ।

दानच्युतं पंक्ती गोलप्रवरविभेदे कार्तिकौ० वाभ्रवचन्द्रेनास्य ईश्वरे पूर्वपदे प्रकृतिस्वरः वाभ्रवदानच्युताः ।

दानधर्म्यं पु० दानरूपो धर्मः । दानात्मके धर्मे स च भारते आनुशासनपर्वणि ५७ अध्यायावधिषु ६६ अध्यायान्तेषु विस्तरेणोक्तः । अन्यच्च “अथातः सर्ववच्छामि दानधर्म-मनुत्तमम् । अर्थानासुचिते पाले त्रयया प्रति-पादनम् । दानान्तु कथितं तज्जुर्भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् । न्यायेनोपाज्येद्वित्तं दानभोगफलञ्च तत् । अध्यापनं याज-नञ्च वृत्तिर्विप्रे प्रतिग्रहः । रक्षणं विजयश्चैव क्षलवृत्ति-रुदाहृता । कुसीदं क्षत्रिणाणि ज्यैः वैश्यवृत्तिः सुभावजा । यद्दीयते च पालेभ्यस्तद्दानं परिकीर्तितम् । नित्यं नैमित्तिकं च काव्यं विमलं दानमोरितम् । अहम्यहनि यत् किञ्चिद्दीयतेऽनुपकारिणे । अनुद्दिश्य फलं तत् स्यात् ब्राह्मणाय तु नित्यकम् । यत्तु पापोपशान्त्यै च दीयते विदुषां करे । नैमित्तिकं तदुद्दिष्टं दानं सङ्गिरतुष्टि-तम् । अथत्यजिजयैश्चैव स्वर्गार्थं यत् प्रदीयते । दानं तत् काव्यं (२) माख्यातव्यमिधर्मिधर्मिचलकैः । देशरपीष-नायाय ब्रह्मवित्तु प्रदीयते । चेतसा सत्ययुक्तेन दानं तत् विमलं स्मृतम्” इत्युपक्रम्य गारुडे ५।१५० उक्तः ।

“दानधर्मात् परोधर्मो भूतानां नेह विद्यते” तल्लैवाध्याये दानपति पु० ६त० । १ अक्रूरे यादवभेदे । “गच्छत्ययं दानपतिः क्षिप्रमानवित्तं ब्रजात् । नन्दगोपञ्च गो-पाञ्च करदानं मम शासनात्” हरिवं० ७६ क० । “शंसङ्गिः सन्द्देनाशु प्राप्नो दानपतिर्ब्रजम्” ८२ क० । २ वज्रपदे, ति० “यच्चा दानपतिधीमान् यथा ना-न्योऽस्ति कश्चन” भा० आ० २२२ अ० । ३ अश्वरभेदे-पु० । “रणोत्कटो दानपतिः शैलध्वंजी कुलाकुलः” हरिवं० १४० अ० अश्वरोक्तौ ।

दानपात्र न० ६त० । दानयोग्ये ब्राह्मणभेदे दानशब्दे दृश्यम् । दानफलं न० ६त० । दानजन्ये फलभेदे तत् दानभेदे कति-चित् फलभेदा वज्रि० पु० उक्ता यथा “गत्वा यद्दीयते दानं भक्त्या पाले विधानतः । तद-नन्तफलं विद्धि अथस्वात्मितये नृप ! । ततोऽदत्तस्तु यो दद्यात् भयात् क्रोधात्तथैव च । नृप ! दानान्तु तत् सर्वं भुङ्क्ते गर्भस्थ एव तु । ईशप्रामन्यु मनाश्चैव दम्भार्थं चार्थकारणात् । यो ददाति द्विजातिभ्यः स वाक्ये तु तदश्रुते । वैश्वदेवविहीनञ्च सन्धोपासनवर्जितम् । अहानं दीयते तस्मै वृद्धकाशे तदश्रुते । । वृषाज्जन्तानि